

Bemærkninger til forslaget

Selv om Danmark er langt fra at opnå en acceptabel tilstand i de forskellige vandmiljøer og i naturområderne, så mangles stadig i dag de nødvendige instrumenter til at begrænse udvidelser af husdyrproduktionen i Danmark og den deraf følgende næringsstofbelastning. Hver eneste sommer fører til nye iltsvind mange steder i fjorde og indre danske farvande, og alligevel finder amterne plads til nye husdyrproduktioner, der via åer og vandløb bidrager med næringsstoffer til de pågældende områder. Selv i områder, hvor der allerede er en tæt husdyrbestand, fører VVM-screeninger til, at der gives nye tilladelser.

Ifølge bekendtgørelsen, der regulerer brugen af husdyrgødning i Danmark, må der højst udbringes husdyrgødning svarende til 1,4 dyreenheder pr. hektar på den enkelte bedrift, dog 1,7 dyreenheder på kvægbrug. Dertil kan konventionelle landmænd supplere med kunstgødning op til gødningsnormen for de pågældende afgrøder, der dyrkes.

Alligevel er der hele kommuner i Danmark, der er oppe på at have så mange husdyr, at det svarer til 1,4 dyreenheder eller mere i gennemsnit på hele landbrugsjorden i kommunen. Det drejer sig om 27 kommuner i alt i 2000-01 (Figur 6, side 24, i Gødningsregnskaber. Fysisk kontrol. Statistik 2000/2001. Plantedirektoratet og bilag III, side 46, i samme publikation). Det tilsvarende antal året før var 17.

De 27 kommuner ligger i Fyns Amt samt i 6 amter i Jylland, som også hver for sig har en meget høj gennemsnitslig husdyrkoncentration på 1,2 eller 1,3 dyreenheder pr. hektar. Når der er tale om hele amter med en husdyrkoncentration så tæt på den maksimale grænse for den enkelte bedrift, er det ganske enkelt for meget, og der bør derfor ikke gives tilladelse til udvidelser af antallet af husdyr i de amter. Det amt, der har den højeste husdyrtæthed efter de ovennævnte 7 amter samt Bornholms Amt, er Århus Amt, som er nede på 1,0 dyreenhed. Forslagsstillerne anbefaler, at der ikke gives tilladelse til flere husdyr, før det niveau nås i de jyske amter, Fyns Amt og Bornholms Amt. Der er i det hele taget behov for at få udlignet husdyrproduktionen mellem Jylland/Fyn og Sjælland og Øerne. Det

sjællandske amt, der har den højeste husdyrtæthed, er Vestsjællands Amt med 0,9 DE/hektar (Tabel 13, side 23, i Gødningsregnskaber. Husdyrtæthed, bedrifter med dyr 2000/2001).

Billedet over den geografisk fordelte overgødskning bekræftes også af danmarkskortet over ammoniaknedfald, der overskrider naturens tålegrænser (publikationen »Ammoniak i landbrug og natur« fra Danmarks Miljøundersøgelser, 1999, figur 15, side 20). Her ses, at der løber et bælte ned gennem Jylland, hvor naturens tålegrænse for ammoniaknedfald er overskredet med 7-28 kg pr. hektar. Det er et bælte, der løber fra Viborg Amt i nord over Ringkjøbing Amt, gennem Ribe Amt og til Sønderjyllands Amt i syd. Dertil er der betydelige områder i Vejle Amt i samme kategori. Fyns Amt har nogle få pletter i samme kategori, og der er ikke foretaget beregninger for Bornholm.

Økologisk produktion bærer efter forslagsstillerens opfattelse fremtiden i sig med hensyn til beskyttelse af grundvand og natur mod giftrester og med hensyn til en dyrevelfærd, der forebygger brug af medicin. Økologisk landbrug er indrettet til at udnytte kvælstoffet bedre end konventionel produktion, og økologisk landbrugs kvælstofforbrug er begrænset i forhold til konventionelt landbrug, idet der ikke må suppleres med gødning ud over de 140 kg kvælstof pr. hektar, som normen på 1,4 DE/hektar svarer til.

I Gødningsregnskaber. Fysisk kontrol. Statistik 2000/2001 fra Plantedirektoratet kan man se, at mens 90 pct. af de økologiske brug anvender 40 kg og derover mindre end gødningskvoten (Tabel 18), er det kun 23 pct. af de konventionelle brug, der ligger i den gruppe (Tabel 7).

De økologiske bedrifter fik tilført i gennemsnit 51 kg kvælstof pr. hektar, hvor det tilsvarende tal for konventionelle bedrifter var 120 kg kvælstof pr. hektar. Derfor skal økologiske bedrifter fortsat have tilladelse til husdyrhold efter de nuværende regler. Det betyder, at amtet stadig kan vælge at give økologiske besætninger pålæg om at have en lavere kvælstofbelastning, hvis området er særlig følsomt.